

Sygn. akt *I AGa 275/21*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny i Własności Intelektualnej

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Mikołaj Tomaszewski

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Stawujak

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2022 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) *sp. z o.o. w K.*

przeciwko (...) *Bank S.A. w W.*

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 1 czerwca 2021 r. sygn. akt (...)

1. oddała apelację,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18.750 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Mikołaj Tomaszewski

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

starszy sekretarz sądowy
Joanna Forycka

UZASADNIENIE

Powód (...) *sp. z o.o.* z siedzibą w K. wniósł przeciwko (...) *Bank S.A.* z siedzibą w W., pozew o pozbawienie w całości tytułu wykonawczego obejmującego (...) *Bank S.A.* w W. z dnia 16.09.2014 roku w sprawie o sygnaturze (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 2.10.2014 roku w sprawie o sygnaturze (...) – z uwagi na okoliczność, że powód przeczy zdarzeniom, na których oparto nadanie klauzuli wykonalności.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem z 1 czerwca 2021r. Sąd Okręgowy w P.:

1.pozbawił wykonalności w całości Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) wystawiony dnia 16.09.2014 r. przez (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. (KRS (...)), zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla K. – K. w K. z dnia 02.10.2014 r. w sprawie (...),

2.obciążył całością kosztów procesu pozwanego, pozostawiając szczegółowe wyliczenie Referendarzowi Sądowemu.

W motywach rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, że powód był wieczystym użytkownikiem nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy P. - S. w P. prowadził kw nr (...). W dniu 24.02.2009r. (...) Bank S.A. jako pożyczkodawca oraz Z. P. i A. P. (1) jako pożyczkobiorcy zawarli umowę pożyczki hipotecznej nr (...) w kwocie 5.197.951,14 zł.

Zgodnie z § 7 tej umowy zabezpieczeniem spłaty pożyczki miały być m.in.: 1) hipoteka zwykła w kwocie 5.197.951,14 zł na zabezpieczenie spłaty kredytu pożyczki oraz hipoteka kaucyjna do kwoty 3.638.565,8 zł na zabezpieczenie odsetek oraz innych kosztów i należności ubocznych ustanowione na rzecz (...) Bank S.A. na w/w nieruchomości o kw nr (...),

2) oświadczenie uprawnionego do tej nieruchomości o poddaniu się egzekucji do kwoty 8.836.516,94 zł,

3) weksel własny in blanco wystawiony przez pożyczkobiorcę, a poręczony przez powoda.

Dnia 24.02.2009r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników powoda z udziałem jego jedyne go wspólnika - (...) sp. z o. o., którego reprezentował prezes zarządu Z. P.. Podczas tego zgromadzenia prezes zarządu powoda zaproponował przyjęcie uchwały upoważniającej zarząd do poręczenia kredytu Z. P. w wysokości 5.197.951,14 zł w (...) Banku S.A.. Z poręczeniem tym miało się wiązać ustanowienie hipoteki zwykłej i kaucyjnej w łącznej wysokości 8.836,516,94 zł na w/w nieruchomości o kw nr (...). Zgromadzenie podjęło uchwałę o wyrażeniu zgody na poręczenie kredytu Z. P. i upoważnieniu zarządu do podpisania odpowiednich dokumentów (uchwała nr 1).

W związku z powyższym dnia 26.02.2009 r. powód ustanowił na rzecz (...) Bank SA na nieruchomości o kw nr (...) hipotekę zwykłą w kwocie 5.197.951,14 zł oraz hipotekę kaucyjną do kwoty 3.638.565,80 zł na zabezpieczenie spłaty kredytu, odsetek, innych kosztów i należności z umowy pożyczki nr (...).

Tego samego dnia powód oświadczył wobec (...) Bank SA, że wobec ustanowienia hipoteki zwykłej i kaucyjnej na zabezpieczenie roszczeń z tytułu umowy pożyczki nr (...), na podstawie art. 97 § 1 ust 1 ustawy prawo bankowe, poddaje się egzekucji i wyraża zgodę na wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 8.836.516,94 zł, odpowiadającej sumie hipotek ustanowionych na nieruchomości o kw nr (...).

Wobec powyższego 02.03.2009 r. (...) Bank SA wystawił zaświadczenie o ustanowieniu w/w hipotek, które stało się podstawą ich wpisu do kw nr (...).

Dnia 27.08.2009 r. odbyło się kolejne Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników powoda z udziałem jego jedyne go wspólnika - (...) sp. z o. o., którego reprezentował prezes zarządu Z. P.. Podczas tego zgromadzenia prezes zarządu powoda zaproponował przyjęcie uchwały upoważniającej zarząd do zwiększenia wartości hipoteki zwykłej i kaucyjnej na rzecz (...) Banku S.A. do łącznej wysokości 15.039.391,90 zł oraz wpisanie tej kwoty do kw nr (...). Zgromadzenie podjęło uchwałę o wyrażeniu zgody na zwiększenie hipoteki zwykłej do kwoty 8.846.701,14 zł, a kaucyjnej do kwoty 6.192.690,80 zł oraz upoważnieniu zarządu do podpisania odpowiednich dokumentów (uchwała nr 1).

Dnia 28.08.2009 r. umowa pożyczki z 24.02.2009 r. została zmieniona poprzez: 1) podwyższenie kwoty pożyczki do 8.846.701,14 zł, 2) zmianę w zakresie zabezpieczeń poprzez: a) podwyższenie hipoteki zwykłej do kwoty 8.846.701,14 zł, a hipoteki kaucyjnej do kwoty 6.192.690,80 zł, b) podwyższenie do 15.039.391,90 zł kwoty poddania się egzekucji przez uprawnionego do nieruchomości (§ 1 aneksu).

Z uwagi na powyższe dnia 31.08.2009 r. powód oświadczył wobec (...) Bank SA, że wobec ustanowienia hipoteki zwykłej i kaucyjnej na zabezpieczenie roszczeń z tytułu umowy pożyczki nr (...) wraz z późniejszymi zmianami, na

podstawie art. 97 § 1 ust 1 ustawy prawo bankowe, poddaje się egzekucji i wyraża zgodę na wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 15.039.391,90 zł, odpowiadającej sumie hipotek ustanowionych na nieruchomości o kw nr (...).

Dnia 3.09.2009 r. (...) Bank SA wystawił zaświadczenie o zmianie treści hipotek wpisanych do kw nr (...) poprzez podwyższenie hipoteki zwykłej do kwoty 8.846.701,14 zł, a kaucyjnej do kwoty 6.192.690,80 zł. Zaświadczenie to stało się podstawą wpisu do kw nr (...).

Dnia 04.09.2009 r. powód oświadczył wobec (...) Bank SA, że wnosi o zmianę treści hipotek wpisanych do kw nr (...) na podstawie zaświadczenia z 02.03.2009 r. poprzez podwyższenie hipoteki zwykłej do kwoty 8.846.701,14 zł, a kaucyjnej do kwoty 6.192.690,80 zł.

Dnia 04 stycznia 2010 r. (...) Bank SA przejął (...) Bank SA. (...) Bank SA zmienił firmę na (...) Bank SA.

Dnia 01.06.2012 r. nastąpiło połączenie (...) Bank SA poprzez przeniesienie majątku (...) Bank SA (spółka przejmowana) na (...) Bank SA (spółka przejmująca). Jednocześnie nastąpiła zmiana firmy z (...) Bank SA na (...) Bank SA.

Pismem z dnia 16.12.2013 r. pozwany wypowiedział powodowi jako dłużnikowi rzeczowemu pożyczkę hipoteczną nr (...).

Dnia 16.09.2014r. pozwany wystawił przeciwko powodowi jako dłużnikowi rzeczowemu bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) na 11.804.347,68 zł (należność główna) i 508.898,54 zł (odsetki za opóźnienie od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 16 % od dnia 9.06.2014r. do dnia 16.09.2014r.) z tytułu zabezpieczenia hipotecznego umowy pożyczki hipotecznej nr (...) z dnia 24.02.2009 r. wraz z aneksem nr (...) z dnia 28.08.2009r., ustanowionego na nieruchomości o kw nr (...) z zastrzeżeniem, że odpowiedzialność powoda ograniczona jest do wysokości ustanowionej na nieruchomości hipoteki umownej zwykłej na kwotę 8.846.701,14 zł oraz hipoteki kaucyjnej do kwoty 6.192.690,80 zł.

Dnia 2.10.2014r. Sąd Rejonowy dla K. – K. w K. w sprawie (...) nadał w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności do kwoty 15.039.391,90 zł odpowiadającej sumie hipotek ustanowionych na rzecz pozwanego w celu zabezpieczenia pożyczki na nieruchomości o kw nr (...).

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego pozwany wszczął przeciwko powodowi egzekucję z nieruchomości o kw nr (...).

Powód wniósł przeciwko pozwanemu pozew o ustalenie nieważności zabezpieczeń udzielonych na podstawie umowy pożyczki hipotecznej nr (...) z dnia 24.02.2009 r.

Wyrokiem z dnia 27.07.2016r. sprawie sygn. akt (...) Sąd Okręgowy w W. w oddalił powództwo w całości.

Na skutek apelacji powoda, wyrokiem z dnia 24.09.2020 r. w sprawie (...) Sąd Apelacyjny w W. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił nieważność:

a) poręczenia wekslowego za wystawcę udzielonego w imieniu powoda na wekslu in blanco wraz z deklaracją wekslową nr (...) w wersji z 24.02.2009 r. oraz 28.08.2009 r., wystawionego przez Z. P. oraz A. P. (1), a stanowiącego zabezpieczenie spłaty pożyczki hipotecznej nr (...),

b) oświadczenia powoda z 26.02.2009 r. o ustanowieniu na nieruchomości o kw nr (...), hipoteki zwykłej w kwocie 5.197.951,14 zł oraz hipoteki kaucyjnej do kwoty 3.638.565,80 zł z tytułu zawartej przez (...) Bank SA umowy pożyczki w kwocie 5.197.951,14 zł oraz o wyrażeniu zgody na wpis opisanej hipoteki zwykłej i hipoteki kaucyjnej do kw nr (...) zgodnie z zaświadczeniem Banku oraz zaświadczenia z (...) Bank SA z dnia 02.03.2009 r., które to zaświadczenie stanowiło podstawę wpisu powołanych hipotek,

c) oświadczenia powoda z 04.09.2009 r. o zmianie treści wymienionych w punkcie b) hipotek poprzez podwyższenie hipoteki zwykłej do kwoty 8.846.701,14 zł, a hipoteki kaucyjnej do kwoty 6.192.690,80 zł oraz o wyrażeniu zgody na wpis zmian w treści obu hipotek oraz zaświadczenia (...) Bank SA z dnia 03.09.2009 r., które to zaświadczenie stanowiło podstawę wpisu powołanych hipotek.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, iż żądanie pozwu zasługuje na uwzględnienie.

Poczynione ustalenia faktyczne wypełniły hipotezę art. 840 § 1 pkt 1 kpc. Po pierwsze, tytuł wykonawczy (bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)) został wydany na podstawie oświadczenia powoda z 31.08.2009 r. o poddaniu się egzekucji i zgodzie na wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego.

Oświadczenie to zostało wydane wobec ustanowienia hipoteki zwykłej i kaucyjnej na nieruchomości, której powód był użytkownikiem wieczystym (o kw nr (...)), co stanowiło zabezpieczenie wierzytelności pozwanego z umowy pożyczki nr (...).

Po drugie, ustanowienie powołanych hipotek było nieważne, co zostało przesądzone wyrokiem SA w Warszawie z 24.09.2020 r. w sprawie (...) (art. 366 kpc), którym strony i sąd w niniejszej sprawie byli związani (art. 365 § 1 kpc).

Tym samym obowiązek świadczenia stwierdzony bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) nigdy nie powstał.

Po trzecie, skoro powołany tytuł jako bankowy tytuł egzekucyjny nie korzystał z powagi rzeczy osądzonej, to nie było przeszkód dla ustalenia w niniejszej sprawie, że obowiązek świadczenia objęty nim nigdy nie powstał.

Wobec powyższego jedynie ubocznie podnieść należało, że sąd podziela pogląd SA w W. w sprawie (...) o nieważności oświadczeń powoda o ustanowieniu hipotek na nieruchomości o kw nr (...).

Skoro bowiem ustanowienie hipoteki bankowej następuje na podstawie umowy banku i właściciela nieruchomości (art. 95 ust 4 ustawy prawo bankowe), to z funkcjonalnej wykładni art. 15 § 1 i 2 ksh (zob. uchwała SN z 24.01.2020 r., (...)) wynika, że ustanowienie przez spółkę zależną hipoteki umownej na zabezpieczenie pożyczki członka zarządu spółki dominującej wymaga zgody zgromadzenia wspólników spółki dominującej. Zgodnie z art. 17 ust 1 w zw. z art. 15 ust 2 zd. 2 ksh brak powołanej zgody skutkuje nieważnością ustanowienia hipoteki.

Jak wynika z ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie powód (spółka zależna (...) sp. z o. o.) ustanowił hipoteki na zabezpieczenie pożyczki członka zarządu (Z. P.) spółki dominującej ((...) sp. z o. o.). Skoro nie ustalono, że zgromadzenie wspólników (...) sp. z o. o. udzieliło zgody na ustanowienie hipotek, to ustanowienie to było nieważne.

Wobec powyższego na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 kpc, bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) został pozbawia wykonalności w całości.

Powyzszy wyrok zaskarżył apelacją pozwany, który powołując się na naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 15 § 2 ksh w zw. z art. 17 § 2 ksh, art. 840 § 1 pkt 1 kpc naruszenie prawa procesowego w art. 365 § 1 kpc i art. 366 kpc oraz art. 328 § 2 kpc wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, ocenionego bez przekroczenia granic określonych treścią art. 233§1 kpc dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz trafnie określił ich prawne konsekwencje. Ustalenia te oraz ich prawną ocenę Sąd Apelacyjny podziela, przyjmując je jako własne.

Nie zachodzi zarzucane w środку odwoławczym naruszenie art. 328 § 2 kpc, którego skarżący upatruje w braku odniesienia się w uzasadnieniu wyroku do podnoszonych przez pozwanego w toku niniejszego procesu „twierdzeń potwierdzających niezasadność” roszczenia powoda.

Trzeba zatem wskazać, że powołany przepis w istotnym dla sprawy w brzmieniu nie odnosi się do prezentacji wymagań, jakie winno spełniać uzasadnienie wyroku sądu I instancji.

Zakładając, że skarżącemu chodziło w istocie o naruszenie art. 327¹ kpc, należy z kolei stwierdzić, że zarzut taki nie zasługuje na uwzględnienie.

Obraza tego przepisu może być skutecznie zarzucana w apelacji tylko w wyjątkowych okolicznościach, czyli wtedy, gdy wady uzasadnienia uniemożliwiają dokonanie kontroli instancyjnej.

Taka sytuacja nie występuje w niniejszej sprawie, gdyż dla Sądu odwoławczego nie budzi wątpliwości jakimi motywami kierował się Sąd Okręgowy wydając zaskarżone orzeczenie.

Niezasadny okazał się zarzut naruszenia art. 365 § 1 kpc i art. 366 kpc mający polegać na błędnym zastosowaniu tych przepisów, poprzez przyjęcie bezwzględno związaną Sądu I instancji ustaleniami, które legły u podstaw wydania wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z 24.09.2020r. wydanego w sprawie (...).

Ugruntowany jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że moc wiążąca prawomocnego orzeczenia (art. 365 § 1 k.p.c.) zapadłego między tymi samymi stronami w innej sprawie o innym przedmiocie polega na zakazie dokonywania ustaleń i ocen prawnych sprzecznych z ustaleniami i ocenami dokonanymi w sprawie już osądzonej.

Jest to skutek pozytywny (materialny) powagi rzeczy osądzonej przejawiający się w tym, że sądy rozpoznające między tymi samymi stronami nowy spór muszą przyjmować, iż dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym, wcześniejszym wyroku (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2010 r., (...), z dnia 4 marca 2008 r., (...) i z dnia 11 lutego 2011 r., (...)).

Słusznie w tej sytuacji uznał Sąd Okręgowy, że jest związany wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z 24.09.2020r. sygn. akt (...).

W sprawie tej Sąd Apelacyjny prawomocnie stwierdził: „nieważność oświadczenia (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. z 26 lutego 2009 r. złożonego przez prezesa zarządu J. P. o ustanowieniu na nieruchomości opisanej w księdze wieczystej nr (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy P. – S. w P. hipoteki zwykłej w kwocie 5.197.951,14 zł na zabezpieczenie spłaty kapitału kredytu oraz hipoteki kaucyjnej do kwoty 3.638.565,80 zł na zabezpieczenie odsetek oraz innych kosztów i należności ubocznych od kredytu z tytułu zawartej przez (...) Bank spółka akcyjna umowy pożyczki w kwocie 5.197.951,14 zł oraz o wyrażeniu zgody na wpis opisanej hipoteki zwykłej i hipoteki kaucyjnej do księgi wieczystej nieruchomości o numerze (...) zgodnie z zaświadczeniem Banku oraz zaświadczenia z Banku (...) spółka akcyjna z dnia 2 marca 2009 r., które to zaświadczenie stanowiło podstawę wpisu powołanych hipotek”, oraz oświadczenia (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. złożonego przez prezesa zarządu J. P. z 4 września 2009 r. o zmianie treści wymienionych powyżej hipotek poprzez podwyższenie hipoteki zwykłej na zabezpieczenie kapitału pożyczki do kwoty 8.846.701,14 zł a hipoteki kaucyjnej na zabezpieczenie odsetek, kosztów oraz należności ubocznych do kwoty 6.192.690,80 zł oraz o wyrażeniu zgody na wpis zmian w treści obu hipotek oraz zaświadczenia (...) Bank SA z dnia 03.09.2009 r., które to zaświadczenie stanowiło podstawę wpisu hipoteki zwykłej i hipoteki kaucyjnej wyżej opisanej”.

Sąd Okręgowy jest zatem związany prawomocnym wyrokiem z 24 września 2020r. co do stwierdzenia nieważności przedmiotowych oświadczeń powoda o ustanowieniu hipotek, ich podwyższeniu, wyrażenia zgody na wpis hipotek oraz zaświadczeń banku stanowiących podstawę wpisu wskazanych wyżej hipotek w księdze wieczystej nr (...).

Sąd Apelacyjny w Warszawie był przy tym przy orzekaniu w tej sprawie związany stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24.01.2020r.(...) (art. 390§ 2 kpc).

W uchwale tej wskazano, że udzielenie przez zależną spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością poręczenia na wekslu wystawionym przez członka zarządu dominującej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wymaga zgody zgromadzenia wspólników spółki dominującej (art. 15 § 2 k.s.h.).

Skarżący nie kwestionuje przy tym, że „brak zgody zgromadzenia wspólników spółki dominującej na udzielenie zabezpieczenia przez spółkę zależną na rzecz członka zarządu spółki dominującej implikuje nieważność takiej czynności na podstawie art. 15 § 1 i 2 ksh w zw. z art. 17 § 2 ksh”.

Apelujący kontestując moc wiążącą wskazanego wyroku akcentuje natomiast, że w uzasadnieniu tego orzeczenia nie odniesiono się do faktu, że pożyczkodawcą zabezpieczonej przez powoda pożyczki był nie tylko członek zarządu spółki dominującej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Z. P., lecz również jego małżonka A. P. (1), która nigdy w tej spółce żadnych funkcji nie sprawowała.

W związku z tym zauważyć należy, że Sąd Apelacyjny orzekając w sprawie sygn. akt (...) miał na uwadze okoliczność, że zabezpieczoną przez powodową spółkę umowę pożyczki zawarł nie tylko funkcjonariusz spółki dominującej, lecz także jego małżonka.

Zarzucane w środку odwoławczym braki uzasadniania wyroku 24.09.2020r. w kwestii rozważenia wpływu tej okoliczności na ważność ustanowienia przedmiotowych hipotek, są dla sprawy indyferentne w kontekście związania tym wyrokiem orzekających w niniejszej sprawie Sądów.

Należy bowiem wskazać, że sentencja wyroku wydanego w ostatnio powołanej sprawie jest jednoznaczna i nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, jakie czynności Sąd Apelacyjny w Warszawie uznał za w całości nieważne.

Skarżący ma prawo się nie zgadzać z tym orzeczeniem, co nie zmienia faktu, że zarówno on, jak i powód, a także orzekające w niniejszej sprawie Sądy, są tym orzeczeniem związane na zasadzie art. 365 § 1 kpc.

Trzeba także zauważyć, że Sąd Najwyższy w uchwale z 12 stycznia 2022r. sygn. akt (...) wskazał, że zawarcie przez spółkę akcyjną umowy poręczenia za dług małżonka, pozostającego z członkiem zarządu tej spółki w ustroju wspólności ustawowej, wymaga zgody walnego zgromadzenia (art. 15 § 1 k.s.h.).

Pozwany nie kwestionował twierdzeń powoda na rozprawie apelacyjnej co do tego, że małżeństwie Z. i A. P. obowiązuje ustrój wspólności ustawowej.

Nie budzi przy tym wątpliwości umowny charakter hipoteki bankowej (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2007 r., (...)).

Wobec związania orzekających w niniejszej sprawie Sądów prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 24.09.2020r., który stwierdził nieważność oświadczeń stron umownego stosunku przedmiotowych hipotek z uwagi na naruszenie przy ustanawianiu przez powoda tych zabezpieczeń art. 15 § 1 i 2 ksh w zw. z art. 17 ksh, zarzut naruszenia tych przepisów przez Sąd Okręgowy w P. jest chybiony.

Nie zachodzi także naruszenie art. 840 § 1 pkt 1 kpc poprzez błędne zastosowanie.

Skarżący zarzuca bowiem, wbrew mocy wiążącej tego wyroku, że ustanowione przez powoda hipoteki są ważne, a taki zarzut nie może -stosownie do powyższych wskazań - być uznany za skuteczny.

Skoro stosunek umowny dotyczący ustanowienia przedmiotowych hipotek jest nieważny, co powód wykazał prawomocnym orzeczeniem, to nie może być dla sprawy decydujący fakt dokonania wpisu hipotek.

Sąd Apelacyjny podziela bowiem pogląd, że domniemanie zgodności wpisu z rzeczywistym stanem prawnym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2204 z późn. zm.), także w odniesieniu do wpisu hipoteki, może zostać wzruszone - jako przesłanka rozstrzygnięcia - w

innej sprawie cywilnej niż sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 tej ustawy)- por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2021 r. (...).

Słuszne też wskazał Sąd Okręgowy, że skoro tytuł egzekucyjny nie pochodził od sądu, a w konsekwencji nie korzystał z powagi rzeczy osądzonej, to powód mógł w niniejszym postępowaniu kwestionować istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 385 kpc oddalił apelację.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w instancji odwoławczej znajdowało oparcie w art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 kpc oraz § 2 pkt 9 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych

Mikołaj Tomaszewski

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

starszy sekretarz sądowy
Joanna Forycka

--	--	--